

Lal have vi troet vilde passe. Det skal naturligvis blive bilagt med nærmere Oplysninger, for at det eventuelle Udvalg kan blive sat istand til at afgjøre, om den Sum, som ansøres, er rigtig og passende. Derunder kommer Indløsning af Forpligtelsen til den nuværende Driftsbestyrer. Jeg skal nævne, at den nuværende Driftsbestyrer har i sin Kontrakt betinget, at hans Gage skal løbe 10 Aar efter en mulig Overdragelse af Banerne. Derved er at bemærke, at i den Kontrakt, som er oprettet, staar der en særlig Bestemmelse om, at, forsaavidt Vedkommende finder passende Ansættelse i anden Embedsstilling af lignende Betskaffenhed, saa bortfalder denne Pension, eller hvad man nu vil kalde den, eller i hvert Fald en saa stor Del af den, som opveies af den Gage, som han modtager andetsteds. Da Vedkommende i mange Aar har indtaget en høi Stilling ved Statsbanerne, og der herefter vil blive megen Brug for den Slags Kræfter, som vi jo ikke have Overflødighed paa, og den Vedkommende ganske vist særlig egner sig dertil, og Staten formentlig ikke har Noget imod at modtage hans Tjeneste, have vi ikke troet at der burde lægges en særdeles Bægt paa dette Punkt. Hvis det var en fuldkommen ren Overenskomst, at der skulde en Kapitalydelse til, var det en anden Sag, men da en saadan Klausul om en anden Tjeneste forekommer, have vi troet, at man ikke maa lægge for stor Bægt paa denne Kontrakt, medens man selvfølgelig paa den anden Side maa nævne udtrykkelig, at denne Kontrakt er medindbefattet under Betingelserne. Der staar i Lovforslaget, at de for Statslånudbetil Baneanlægget udsædte Aktier indløses ikke. Det er i Lighed med, hvad der er bestemt i andre Love. Aktierne tilintetgjøres, men det følger af sig selv, at, naar man vil undersøge, i hvilken Pris Banerne komme Staten, maa man lægge Tilskudet til den Sum, som er opført for Banerne og maa altsaa lægge det oprindelige Aktiebeløb af 1,088,000 Kr. til Kjøbsummen 3,418,000 Kr., og der udkommer da en Sum af 4,506,000 Kr., som er den Sum, i hvilken hele Banen vil staa Staten. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at, naar den Sum fordeles paa 14.03 Mil., som er hele Længden, udkommer der en Gjennemsnitspris af 321,169 Kr. Det bliver altsaa den Sum i Et og Alt, for hvilken denne Banestrækning overtages af Staten. Mod den staaer de 330,000 Kr. pr. Banemil., som blev givet for Silkeborg-Herning Banen og de 650,000 Kr., som Statsbanerne med Tilbehør staa Staten i pr. Banemil. Efter hvad der er oplyst forleden Dag for Herningbanens Vedkommende, tror jeg, at der var Tale om at overtage et Aktiv, som ikke kunde ventes at give nogen Rente. Jeg skal senere komme til, at der her er Tale om at overtage et Aktiv, som efter vor Mening vil give Rente. Ogsaa her under de Forhold, som vi forlange for Statsbanerne i Landet, maa det efter

al Rimelighed antages, at Staten vil kunne være tjent med den Sum, som foreslaas. Indløsningssummen til Aktionærerne er 993,000 Kr.; sølgelig er den resterende Sum, som Aktionærerne give Afkald paa, give som Tilskud, akkurat den samme, nemlig 993,000 Kr. Naar det udregnes for de 14.03 Mil., bliver det pr. Banemil et Tilskud af 70,777 Kr. Jeg ønsker at nævne det Tal, fordi det bør sammenlignes med det Tilskud af 80,000 Kr. pr. Banemil., der blev forlangt af andre Egne ved den Lov, der blev vedtagen her i Foraaret. Det Tilskud af 80,000 Kr., der blev forlangt af de andre Egne, skulde udredes i 15 Aar rentefrit for Vjerne. Mod disse staa de 70,000 Kr., der udredes kontant, eller hvoraf i alt Fald Overdragerne have haft Rentetab i mange Aar. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at, hvis man vilde stille de vedkommende Egne lise med de 80,000 Kr. og udsætte en kontant Sum og sagde: I skulde give kontant, men I skulde tillige stilles lige med de Andre, og I skulde have Rentetabsgodtgjørelse, fordi I ikke betale i 15 Aar, men strax kontant, saa vilde man kunne forlange 60,000 Kr.; selv om man satte en Rente af 4 pCt. — Renteberegningen mellem denne Jernbane og Staten er 4½ pCt. — ville de 60,000 Kr. være Affindelsessummen, medens der tilhøvedes 70,000, udredet paa denne Maade, og selvfølgelig langt mere end 80,000, udredet paa den Maade, hvorpaa de udredes ved Struer Oddefund Banen. Foruden dette Tilskud er der selvfølgelig for disse Egnes Vedkommende for Aktionærerne fulgt et mangeaariagt Rentetab, men det skal jeg ikke nævne, thi jeg tror, at man kan forlange, det skal bæres af dem, fordi de der have faaet deres Jernbane tidligere, end de ellers vilde have faaet den; de have der faaet den efter deres eget Initiativ, medens Andre have faaet den efter Statens Initiativ. Derfor siger jeg: Lad dem beholde det Tab, de have haft, lad dem give et Tilskud, der rundelig svarer til det, de andre Egne give. Paa den anden Side kan jeg ikke undlade at fremhæve, at, medens man ellers begynder paa en ny Banedrift, vil Staten her faae en Bane, der i en ikke ringe Grad er oparbejdet. Det er Noget, der flere Gange er gjort gjældende, at det ikke har nogen ringe Betydning, og jeg skal om et Døgn gaa over til at vise, at det virkelig har væsentlig Betydning. Der er en Vanskelighed, som jeg ikke skal skjule, og det er, at, naar man skal sige, hvorledes Status er paa de to Banestrækninger, har man kun een fuldstændig Driftsopgjørelse at holde sig til; den foreligger trykt. Dernæst har man en omhyggelig af Driftsinpektøren foreløbig udsædte Indberetning for dette Aar, der bestaar af en endelig Opgjørelse for de 7 første Maanedes, en foreløbig med Forbehold af Revision, for de to sidste Maanedes af 1879; for Januar, Februar og Marts